

Meditacija. Pirmasis Gavēnis sekmadienis (C metai)

Meditacija pirmajam Gavēnis
sekmadieniui. Meditācijas
temos: Jēzus mus lydi mūsu
silpnume; gundymai prieš tiesā,
kad esame Dievo vaikai;
nelabasis siekia, kad
nepasitikētime Dievu.

2025-03-09

- Jēzus mus lydi mūsu silpnume.

- Gundymai prieš tiesą, kad esame Dievo vaikai.
 - Nelabasis siekia, kad nepasitikėtume Dievu.
-

PIRMAJĄ Gavėnios sekmadienį Bažnyčia kviečia apmąstyti gundymus, kuriuos Jėzus patyrė dykumoje. Galima nustebti, kad pats Dievas, tapęs žmogumi, buvo taip išbandomas. Jėzus tai leidžia, kad ir mes pagundos valandą galėtume būti tikri, Jis mus lydi ir supranta. Būtent taip nutiko, pavyzdžiui, šventajai Kotrynai Sienietei. Po vienos sunkios nakties ji kreipėsi į Dievą: „Mano Viešpatie, kur buvai, kai mano širdį vargino tokia gausybė pagundų?“. Ji išgirdo tokį atsakymą: „Buvau tavo širdyje.“¹ _

Jėzus kovoja mumyse, su mumis ir už mus. Kristus nepasitraukia nuo

mūsų, kai patiriame savo silpnumą, priešingai – Jis *gelbsti*. Tad jeigu su nuolankumu priimame save tokius, kokie esame, ir kreipiamės pagalbos, Jis ištiesia mums savo ranką ir ragina nepasiduoti. „Teisus ir geras yra Viešpats, – sušunka psalmininkas. – todėl jis moko klystančius kelio. Jis veda kukliuosius teisingu taku ir moko juos savo kelio“ (Ps 25, 8-9).

„Kristus tikrai buvo velnio gundomas. – rašė šv. Augustinas. – Tad ir tu Kristuje būsi gundomas, nes Kristus iš tavęs gavo kūną, ir tau suteikė išganymą, iš tavęs paveldėjo mirtį, ir tau davė gyvenimą, iš tavęs patyrė panieką, ir tau padovanojo garbę; tad jis iš tavęs sulaukė gundymo, ir tau atnešė pergalę“².

Kartas nuo karto mus gali apimti nusivylimas dėl mūsų trapumo. Vis dėlto, Kristus taip pat norėjo patirti pagundas, kad mus lydėtų. „Viešpats mums yra pavyzdys. Todėl, nors ir buvo Dievas, leidosi gundomas, kad

mus padrąsintų, kad su Juo būtume tikri dėl pergalės. Jeigu sieloje jauti nerimą, tai būtent tomis akimirkomis kreipkis į savo Dievą ir sakyk jam: būk man maloningas, Viešpatie, nes aš esu visiškai nusikamavęs; gydyk mane, Viešpatie, nes mano kaulai klaiko sukrėsti ir mano gyvastis klaiko priblokšta (Ps 6, 3-4). Tada Jis tau sakys: nebijok, nes aš išpirkau tave, pašaukiau tave vardu – tu esi mano (Iz 43, 1)“³.

„JEI tu Dievo Sūnus“ (Lk 4, 3) – taip du kartus velnias gundo Jėzų. Tais pačiais žodžiais Jį įžeidinėjo ir tie, kurie nuvedė Jį nukryžiuoti. Šiais gundymais puolamas buvimas Dievo Sūnumi – norima priversti suabejoti Jo, kaip Dievo Sūnaus, padėtimi. Velnias puola ten, kur gali padaryti daugiausia žalos, kelia abejones dėl to, kas giliausia ir svarbiausia.

Žinoma, kai kurios pagundos susijusios, pavyzdžiui, ir su tingumu, rūstumu ar patogumo siekiu... Tačiau ir tada iš esmės kvestionuojamas mūsų buvimas Dievo vaikais.

„Vergija ar dieviškoji sūnystė – štai mūsų gyvenimo dilema. Arba Dievo vaikai, arba puikybės, gašlumo, slegiančio egoizmo, su kuriuo grumiasi tiek sielų, vergai“⁴.

„Pragaras arba atsitraukimas, nėra kito kelio“⁵, mokė šventasis Arso klebonas. Taigi, sprendimas – tai kaskart vis iš naujo patvirtinti, kad esame Dievo vaikai. Mūsų atrama – tai pasitikėjimas tuo, ką gali nuveikti Dievas. Juk Jis, kaip geras Tėvas, trokšta mums paties geriausio. Vaiko akimis, sunkumai yra akimirkos, kai paaiškėja, koks yra jo tėvas. Tai gali būti nemalonios akimirkos, tačiau vaikas žino, kad tai laikina, jis tikras, kad ateis ramybė. Iš tiesų, pagundos tampa proga prisiminti, kad mums reikia Dievo, kad nesame visagaliai ir

visa suprantantys, kad turime šauktis
Viešpaties, kad gelbėtų mus nuo
pikto. „Jei Dievas kuriai sielai
suteikia savo Tiesos šviesą, visos
pagundos ir kliūtys, kurias rengia jai
šėtonas, ją tik spartina siekti gėrio“⁶.

„LYG GENEROLAS, kuris apgula
tvirtovę, taip šėtonas puola silpnas
vietas žmogaus, kurį siekia įveikti“⁷.
Tačiau Dievas stipresnis. Tad per šią
Gavėnią verta pabandyti atkreipti
dėmesį, kaip Jis rodo savo meilę
mums – Jis mums leidžia suvokti
savo meilę mums per Savo Sūnų.
Verta atkreipti dėmesį į kiekvieną
Jėzaus gestą, kai Jis žengia Jeruzalės
link, kad atiduotų savo gyvybę už
žmones. Gundytojas savo ruožtu
bando mus apgauti ir kelia abejones
Dievo gerumu. Tai jis padarė mūsų
pirmiesiems Tėvams; tą jis bandė
padaryti ir naujajam Adamui,

Kristui. „Nepasitikėk Dievu,“ – jis šnabžda. – „Jeigu Jis tikrai būtų tavo Tėvas, nejaustum alkio, neturėtum rūpesčių, nebūtum ant kryžiaus.“

Būtent taip šėtonas gundė Viešpatį: „Jei tu Dievo Sūnus, liepk šitam akmeniui pavirsti duona“ (Lk 4, 3). O Jėzus juk tapo duona, kad niekada nestokotume valgio, kuris teikia gyvybę. Nelabasis gundė Viešpatį: „Jei tu Dievo Sūnus, pulk nuo čia žemyn“ (Lk 4, 10). O juk Dievas nepanoro išvengti Savo Sūnaus mirties, kad išgelbėtų mūsų gyvybę. Iš tiesų, velnias kiekvienu gundymu bando įvykdyti didžiausią apgaulę istorijoje – įtikinti, kad Dievas mūsų nemyli, kad Dievas mus apgaudinėja.

Galime kreiptis į Mariją šventojo Chosemarijos žodžiais ir prašyti drąsos, kad mes, kad ir silpni, priimtume savo kaip Dievo vaikų tapatybę, nes trokštame džiaugtis Dievo meile. „Motina! Stipriai, labai

stipriai šaukis Jos. Ji tave girdi, galbūt mato tave atsidūrusį pavojuje, ir tavoji Motina Šventoji Marija sykiu su savo Sūnaus malone tau siūlo ir savo prieglobsčio paguodą, savo motiniškų glamonių švelnumą. Ir pasijusi sutvirtėjęs naujai kovai.“⁸

1 Šv. Kotryna Sienietė, *Dialogus*, II, III.

2 Šv. Augustinas, 60 psalmės aiškinimas.

3 Šv. Chosemarija, *Laiškai* 2, 20.

4 Šv. Chosemarija, *Dievo bičiuliai*, 38.

5 Šv. Arso klebonas, Pamokslas apie ištvermę.

6 Šv. Teresė Avilietė, *Vienuolynų steigimas*, 11, 9.

7 Šv. Tomas Akvinietis, Apie „Tēve mūsu“ malda.

8 Šv. Chosemarija, *Kelias*, 516.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/lt-lt/article/meditacija-
pirmasis-gavenios-sekmadienis-c/](https://dev.opusdei.org/lt-lt/article/meditacija-pirmasis-gavenios-sekmadienis-c/)
(2025-08-06)